

SKILL PRACTICE FOR DEVELOPMENT OF CHINESE GRAMMAR LEARNING ON ADVERBS “又” AND “再” OF STUDENTS AT THE FACULTY OF LIBERAL ARTS, SRIPATUM UNIVERSITY, CHONBURI

Manuscript Submission Data: 2023, June 28

Article Editing Date: 2023, July 12

Article Accepted Date: 2023, August 3

Sirilap Ruangjarernlap*

Wang Yingying*

Jia Haibo*

ABSTRACT

This research aims to 1) test the students' comprehension of the use of adverbs “又” and “再” in Chinese according to the established criteria of 80/80. 2) To compare the learning achievements of the students before and after learning by using the adverb skills practice exercise “又” and “再” in Chinese. The samples used in this research comprised students from Sripatum University who were enrolled in the course CBC216, writing skills and Chinese grammar. These students were registered in the first semester of the academic year 2022, with a total of 33 students selected using a purposive sampling method. The results showed that 1) The students understood the use of the adverb “又” and “再” in Chinese as equivalent to 81.21/95.65, which were higher than the established criteria of 80/80. 2) The comparison of learning achievements among students who engaged in practice exercises on the use of adverb skills “又” and “再” in Chinese revealed that the post-test results were significantly higher than the pre-test scores, with statistical significance at the .01 level.

Keywords: Adverbs, “又” and “再”, Skill practice.

* Department of Chinese for Business Communication Faculty of Liberal Arts,
Sripatum University Chonburi Campus
Corresponding author. e-Mail: sirilap.r@gmail.com

แบบฝึกทักษะพัฒนาผลการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาจีนเรื่องคำวิเศษณ์“又”กับ“再” ของนักศึกษาคณะศิลปศาสตรมหาวิทยาลัยศรีปทุม ชลบุรี

วันที่ได้รับต้นฉบับบทความ: 28 มิถุนายน 2566

วันที่แก้ไขปรับปรุงบทความ: 12 กรกฎาคม 2566

วันที่ตอบรับตีพิมพ์บทความ: 3 สิงหาคม 2566

ศิริลาภ เหลืองเจริญลาภ*

หวาง หญิงหญิง*

เจีย ไท่ ป่อ*

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ทดสอบความเข้าใจการใช้คำวิเศษณ์ “又” กับ “再” ในภาษาจีนของนักศึกษาตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาก่อนและหลังเรียน ด้วยแบบฝึกทักษะการใช้คำวิเศษณ์ “又” กับ “再” ในภาษาจีน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีปทุม ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชา CBC216 ทักษะการเขียนและไวยากรณ์จีน ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 33 คน โดยใช้วิธีการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling)

ผลการวิจัยพบว่า

1) นักศึกษามีความเข้าใจการใช้คำวิเศษณ์ “又” กับ “再” ในภาษาจีนค่าเท่ากับ 81.21/95.65 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80

2) การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการใช้คำวิเศษณ์ “又” กับ “再” ในภาษาจีน ปรากฏว่าผลการทดลองหลังเรียนมีค่าสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: คำวิเศษณ์, “又” กับ “再”, แบบฝึกทักษะ

* สาขาวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี

Corresponding author. e-Mail: sirilap.r@gmail.com

บทนำ

ภาษา เป็นเครื่องมือสื่อสารที่มนุษย์กำหนดขึ้นเพื่อใช้สื่อความหมายในการติดต่อสื่อสาร ความหมายของภาษาที่แสดงออกมานั้น นอกจากจะบ่งบอกถึงความรู้สึกนึกคิดของผู้ใช้ภาษาแล้ว ยังแสดงถึงความเจริญงอกงามของสังคมที่ใช้ภาษานั้น ๆ ตลอดจนแสดงให้เห็นอิทธิพลทางความคิด และวิถีการดำเนินชีวิตของคนในสังคมนั้น ๆ ด้วย (ลินจง จันทรวราหิตย์, 2542, หน้า 42-48)

ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทย และสาธารณรัฐประชาชนจีน นับวันยิ่งแน่นแฟ้นมากขึ้นโดยเฉพาะด้านเศรษฐกิจการค้าที่ต้องติดต่อสื่อสารกันอยู่ตลอดเวลา เพื่อการเจรจาสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ การเลือกใช้คำที่เหมาะสมถูกต้องตามกาลเทศะ สามารถหลีกเลี่ยงความเข้าใจผิดในการใช้คำของทั้งสองภาษาได้ ดังนั้นจึงมีความจำเป็นเป็นอย่างมากที่นักศึกษาไทยที่เรียนภาษาจีนจำเป็นต้องทำความเข้าใจกับคำวิเศษณ์ 2 คำนี้ เพื่อการนำไปใช้ที่ถูกต้อง และไม่ก่อให้เกิดความเข้าใจผิดของทั้งสองฝ่าย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข และมีความเป็นไทย มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบวิชาชีพ มีความรู้อันเป็นสากล รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงและความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการในปัจจุบัน สถาบันการศึกษาไม่ว่าจะเป็นระดับอนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา เริ่มเห็นความสำคัญของภาษาจีนและได้มีการเปิดสอนวิชาภาษาจีนขึ้น เพราะสังคมปัจจุบันเป็นโลกแห่งเทคโนโลยีและการสื่อสาร จากเหตุผลข้างต้นภาษาจีนเป็นภาษาที่สำคัญมากในปัจจุบันและอนาคต นอกจากนี้ใครก็ตามที่พูดได้มากกว่าหนึ่งภาษา เท่ากับเป็นกำไรชีวิต เป็นใบเบิกทางให้มีหน้าที่การงาน สร้างอาชีพต่าง ๆ และเป็นบันไดในการศึกษาต่อในระดับสูงต่อไป (พิมล ทองวิจารณ์ อ้างอิงใน จุฑารัตน์ โตแทน, 2552, หน้า 28-34)

คำวิเศษณ์ “又” กับ “再” ทั้งสองคำนี้ล้วนแปลเป็นภาษาไทยว่า “อีก” “อีกครั้ง” ซ้ำยังเป็นคำวิเศษณ์ที่ทำหน้าที่เน้นการเกิดขึ้นซ้ำ (อีกครั้ง) ของคำกริยา และ 2 คำนี้มักจะปรากฏในบทเดียวกันของหนังสือหรือตำราเรียน ไม่ว่าจะเป็นแบบเรียนระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา ตลอดจนระดับมหาวิทยาลัยก็ตาม เนื้อหามักจะสอนแค่คำว่า “再” ก่อนเสมอ เนื่องจากคำนี้สามารถรวมกับคำศัพท์พื้นฐานคำว่า “见” (เจอ เจอ กัน) รวมกันเป็น “再见” เจอกันอีกครั้งนะ หรือสั้น ๆ ว่า บ้ายบาย หรือลาก่อนนั่นเอง ดังนั้นผู้เรียนมักจะได้เรียนคำว่า “再” ก่อนเสมอ พอเรียนถึงเนื้อหาคำว่า “又” คำแปลทั้งภาษาไทย ภาษาอังกฤษในหนังสือ ในพจนานุกรมจีน-ไทย หรือตามแอปแปลภาษาชั้นนำทั่วไปก็จะแปล “又” ว่า “อีก” “อีกครั้ง” เช่นกัน ถึงว่าผู้สอนจะพยายามเน้นย้ำว่าสองคำนี้มีความแตกต่างกันถึงแม้ความหมายในภาษาไทยจะเหมือนกันก็ตาม

黄平文 (2009) กล่าวว่า “又” กับ “再” เป็นคำวิเศษบอกความถี่ ซึ่ง 1) 又 (yòu โย่ว) แปลเป็นไทยได้ว่า อีก, อีกด้วย ทั้งแสดงถึงการเกิดขึ้นซ้ำ ๆ หรือเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องของคำกริยา ซึ่งจะหมายถึงเหตุการณ์นั้น ๆ ได้เกิดขึ้นไปแล้ว และยังมีเหตุการณ์นั้นเกิดขึ้นซ้ำอีก และ 2) 再 (zài จ้าย) แปลว่า อีก, ค่อยแสดงถึงการเกิดขึ้นซ้ำ ๆ หรือเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องของคำกริยาแต่จะหมายถึง เหตุการณ์นั้นจะเกิดขึ้นในอนาคต กล่าวอย่างง่าย ๆ คือ มีเหตุการณ์เกิดขึ้นไปแล้วครั้งหนึ่ง แต่เหตุการณ์นั้นยังไม่ได้เกิดขึ้นอีก เมื่ออ่านเช่นนี้อาจดูเหมือนง่ายมีความแตกต่าง แต่ผู้เรียนภาษาจีนชาวไทยหลายคนส่วนใหญ่ใช้คำนี้ผิดเป็นจำนวนมาก ดังนั้น

ผู้สอนควรยกตัวอย่างประโยคที่เข้าใจง่ายแตกต่างชัดเจน มีแบบฝึกหัดที่น่าสนใจให้นักศึกษาต่างชาติได้ทำความเข้าใจอย่างถูกต้อง

张颜 (2011) ได้กล่าวว่า ภาษาแม่มีอิทธิพลต่อการเรียนภาษาเป็นอย่างมาก เช่น คำวิเศษณ์ “又” กับ “再” ล้วนแปลเป็นภาษาไทยว่า “อีก” ทำให้ผู้เรียนภาษาจีนชาวไทยเกิดความสับสนว่า “อีก” ในภาษาไทย บริบทไหนควรใช้ “又” บริบทไหนควรใช้ “再” และส่วนมากจะเลือกใช้แบบผิด ๆ โดยอิงตามความหมายของภาษาแม่เป็นหลัก ดังนั้นหากผู้สอนมีเทคนิคการสอนที่ดีมีแบบฝึกหัดที่เข้าใจง่ายให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ เลือกใช้คำวิเศษณ์สองคำนี้ก็จักทำให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจได้มากขึ้น

ในพจนานุกรมภาษาจีน-ไทย และหนังสือเรียนไวยากรณ์จีน ล้วนแปล คำวิเศษณ์ “又” กับ “再” ว่าอีก จากแบบสำรวจพบว่า สองคำนี้ไม่ได้เรียนพร้อมกันส่วนมากจะเรียนคำว่า “再” ก่อนในการเรียนภาษาจีนขั้นพื้นฐาน และเรียนคำว่า “又” เมื่อเรียนภาษาจีนระดับระดับกลาง ซึ่งแปลว่า “อีก” เช่นกัน ดังนั้นผู้สอนควรให้ความสำคัญกับแบบฝึกหัดการใช้คำวิเศษณ์ “又” กับ “再” เพื่อลดความเข้าใจผิด หรือความผิดพลาดในการใช้ภาษาที่สอง (徐欢欢, 2007)

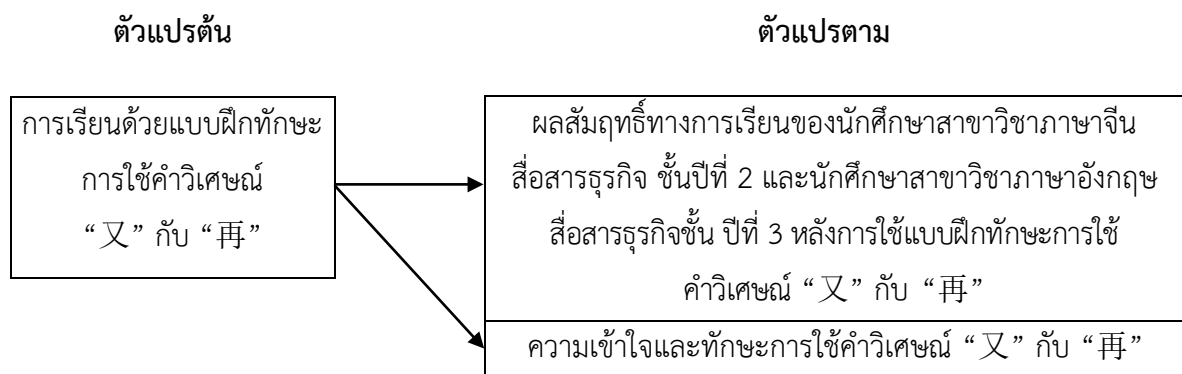
รายวิชา CBC216 ทักษะการเขียนและไวยากรณ์จีน (วิกานดา แสงกล้า, 2563, หน้า 38) จัดเป็นรายวิชาบังคับของสาขาวิชาภาษาจีนสื่อสารธุรกิจ และเป็นวิชาข้ามศาสตร์ของสาขาวิชาภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจ ที่มุ่งเน้นพัฒนาความเข้าใจตลอดจนทักษะการใช้ไวยากรณ์ภาษาจีนกับนักศึกษาทั้งสองสาขาในคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี โดยจัดทำแผนการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ที่มีความเหมาะสมกับผู้เรียนมาโดยตลอด แต่ยังไม่ประสบผลสัมฤทธิ์เท่าที่ควร นักศึกษากว่าร้อยละ 40 ยังขาดความเข้าใจในการใช้คำวิเศษณ์สองคำนี้ จึงทำให้ผู้วิจัยมีแนวคิดที่จะสร้างแบบฝึกทักษะการใช้คำวิเศษณ์ “又” กับ “再” มาใช้เป็นแบบฝึกหัดในการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายรูปแบบ เพื่อเอื้อต่อการกระตุ้นการเรียนรู้ไม่น่าเบื่อเหมือนแบบฝึกหัดในหนังสือทั่วไปที่นักศึกษาได้ทำเป็นประจำ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการเรียนรู้ทักษะการใช้ไวยากรณ์จีนเรื่องคำวิเศษณ์ “又” กับ “再” ซึ่งแนวทางการพัฒนาทักษะการคำวิเศษณ์ “又” กับ “再” ควรเริ่มต้นจากการเลือกหนังสือตำราที่มีการอธิบายคำวิเศษณ์ “又” กับ “再” ที่เหมาะสมกับวัยและพัฒนาการของผู้เรียน ผู้สอนให้ความสำคัญในการตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องที่เกิดจากใช้คำวิเศษณ์ “又” กับ “再” ที่ไม่ถูกต้อง โดยการจัดกิจกรรมการเล่นเกมส์ “อีกและอีกครั้ง” ตรงนี้ใช้ “又” หรือ “再” โดยสอนคำวิเศษณ์ทั้งสองคำนี้ควบคู่กันไป และจำลองสถานการณ์ให้นักศึกษาเลือกใช้คำให้ถูกต้อง

ดังนั้นผู้วิจัยจึงพัฒนาแบบฝึกทักษะการใช้คำวิเศษณ์ “又” กับ “再” และศึกษาผลการใช้แบบฝึกทักษะการใช้คำวิเศษณ์ “又” กับ “再” สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนสื่อสารธุรกิจ ชั้นปีที่ 2 และนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจชั้นปีที่ 3 คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี โดยศึกษาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการใช้คำวิเศษณ์ “又” กับ “再” เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษา ทั้งนี้คาดว่าผลจากการวิจัยจะเป็นแนวทางให้อาจารย์ผู้สอนภาษาจีน ได้นำไปใช้ในการสอนและฝึกทักษะการใช้คำวิเศษณ์ “又” กับ “再” อันเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ทดสอบความเข้าใจการใช้คำวิเศษณ์ “又” กับ “再” ในภาษาจีนของนักศึกษาตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาก่อนและหลังเรียน ด้วยแบบฝึกทักษะการใช้คำวิเศษณ์ “又” กับ “再” ในภาษาจีน

กรอบแนวคิดการวิจัย

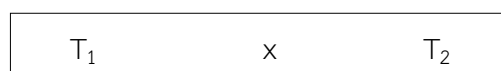
ภาพที่ 1 กรอบแนวคิด

เครื่องมือวิจัย และการสร้างเครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือวิจัยที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ ได้แก่

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
 - 1) แบบฝึกทักษะการใช้คำวิเศษณ์ “又” กับ “再”
 - 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน (pretest-posttest)
2. รูปแบบการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นงานวิจัยทดลองแบบ One-group pretest-posttest ทำการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียว โดยมีรูปแบบดังนี้

กำหนดให้

- T₁ หมายถึง การทดสอบก่อนเรียน (Pretest)
T₂ หมายถึง การทดสอบหลังเรียน (Posttest)
X หมายถึง การเรียนรู้ด้วยแบบฝึก

3. การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีดังนี้

1) ศึกษาทฤษฎี หลักการ เทคนิค และแนวทางในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนจากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2) สร้างแบบฝึกทักษะการใช้คำวิเศษณ์ “又” กับ “再”

3) นำแบบทดสอบไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการใช้ไวยากรณ์เรื่องการใช้คำวิเศษณ์ “又” กับ “再” โดยแต่ละท่านจะพิจารณา ลงความเห็น และให้คะแนน ถ้าดัชนี (IOC : Index of Item-Objective Congruence) ที่คำนวณได้ตั้งแต่ 0.50-1.00 ข้อคำถามนั้นก็เป็นตัวแทนของความสอดคล้องของเนื้อหา และถ้าข้อคำถามนั้นค่าดัชนีต่ำกว่า 0.50 ข้อคำถามนั้นก็ถูกตัดออก หรือนำไปปรับปรุงแก้ไขใหม่ให้ดีขึ้น

4) นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการใช้ไวยากรณ์เรื่องคำวิเศษณ์ “又” กับ “再” ไปทดลองใช้กับนักศึกษาในรายวิชา CBC216 ทักษะการเขียนและไวยากรณ์จีน จำนวน 33 คน

5) นำคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบมาวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) จากนั้นคัดเลือกแบบฝึกหัดที่มีความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.20 เพื่อนำไปใช้ในการทดสอบจริง จำนวน 30 ข้อ

6) วิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางเรียน โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลของ คูเดอร์ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson) สูตร KR20

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ดังต่อไปนี้

1) เก็บรวบรวมคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pretest) และแบบทดสอบหลังเรียน (Posttest)

2) เก็บรวบรวมคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังเรียนรายหน่วยการเรียนรู้ ทั้ง 3 หน่วย เพื่อนำไปใช้ในการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพ (E_1) ของแบบฝึกทักษะการใช้ไวยากรณ์เรื่องคำวิเศษณ์ “又” กับ “再” ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3) เก็บรวบรวมคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังเรียน (Posttest) เพื่อนำไปใช้ในการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพ (E_2) ของแบบฝึกทักษะการใช้ไวยากรณ์เรื่องคำวิเศษณ์ “又” กับ “再” ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

4) นำผลที่ได้ไปวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำเสนอในงานวิจัยต่อไป

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1) วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของบทเรียน E-Learning โดยการหาประสิทธิภาพของ กระบวนการ (E_1) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ซึ่งกำหนดตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80

2) วิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3) วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลของคูเดอร์ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson) สูตร KR20

4) วิเคราะห์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบประเมินความพึงพอใจ โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC : Index of Item-Objective Congruence)

5) การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาระดับความพึงพอใจ โดยใช้ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีเกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ย ดังนี้

1.00-1.49	หมายถึง	น้อยที่สุด
1.50-2.49	หมายถึง	น้อย
2.50-3.49	หมายถึง	ปานกลาง
3.50-4.49	หมายถึง	มาก
4.50-5.00	หมายถึง	มากที่สุด

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนสื่อสารธุรกิจ ชั้นปีที่ 2 และนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจ ชั้นปีที่ 3 คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา CBC216 ทักษะการเขียนและไวยากรณ์จีนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 33 คน โดยใช้วิธีการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น : การเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการใช้คำวิเศษณ์ “又” กับ “再”

ตัวแปรตาม : 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนสื่อสารธุรกิจ ชั้นปีที่ 2 และนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจ ชั้นปีที่ 3 หลังการใช้แบบฝึกทักษะการใช้คำวิเศษณ์ “又” กับ “再”

2) ความเข้าใจและทักษะการใช้คำวิเศษณ์ “又” กับ “再”

ผลการวิจัย

1. วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 คือ เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการใช้ไวยากรณ์เรื่องคำวิเศษณ์ “又” กับ “再” ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80

การประเมินประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการใช้ไวยากรณ์เรื่องคำวิเศษณ์ “又” กับ “再” จากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 33 คน ซึ่งได้มาด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจง โดยให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบก่อนเรียน

หลังจากกลุ่มตัวอย่างเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการใช้ไวยากรณ์เรื่องคำวิเศษณ์ “又” กับ “再” แล้วได้ให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงการประเมินประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการใช้ไวยากรณ์เรื่องคำวิเศษณ์ “又” กับ “再”

คนที่	คะแนนทดสอบท้ายบท			คะแนนรวม (30)	คะแนนหลังเรียน (30)
	หน่วยที่ 1 (10)	หน่วยที่ 2 (10)	หน่วยที่ 3 (10)		
รวม	266	266	272	804	947
เฉลี่ย	8.06	8.06	8.24	24.36	28.70
SD	0.65	0.78	0.83	1.57	1.21
ร้อยละ	80.60	80.60	82.42	81.21	95.65
รวม $E_1 / E_2 = 81.21/95.65$				$\sum X = 804$ $E_1 = 81.21$	$\sum F = 947$ $E_2 = 95.65$

จากตารางที่ 1 ผลการประเมินประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการใช้ไวยากรณ์เรื่องคำวิเศษณ์ “又” กับ “再” พบว่า ผู้เรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนได้ถูกต้อง เฉลี่ยร้อยละ 81.21 และทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนได้ถูกต้อง เฉลี่ยร้อยละ 95.65 แสดงว่าแบบฝึกทักษะการใช้ไวยากรณ์เรื่องคำวิเศษณ์ “又” กับ “再” ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น มีประสิทธิภาพเนื่องจากได้ผลสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80

2. วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 คือ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาก่อนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการใช้ไวยากรณ์เรื่องคำวิเศษณ์ “又” กับ “再”

จากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน พบว่า หลังเรียนมีค่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังรายละเอียดที่แสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนก่อนเรียนและหลังเรียน (Paired sample test)

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	SD	t-test	Sig.
แบบทดสอบก่อนเรียน	33	11.15	3.37	26.63*	.000
แบบทดสอบหลังเรียน	33	28.70	1.21		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการทดสอบหลังเรียนมีค่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่องแบบฝึกทักษะการใช้ไวยากรณ์เรื่องคำวิเศษณ์ “又” กับ “再” สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนสื่อสารธุรกิจ ชั้นปีที่ 2 และนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจ ชั้นปีที่ 3 คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี สามารถสรุปผลการวิจัย ดังนี้

1. การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการใช้ไวยากรณ์เรื่องคำวิเศษณ์ “又” กับ “再” สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนสื่อสารธุรกิจ ชั้นปีที่ 2 และนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจชั้นปีที่ 3 คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี พบว่า คะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบก่อนเรียน (E_1) เท่ากับร้อยละ 81.21 และมีคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบหลังเรียน (E_2) ที่ร้อยละ 95.65 ซึ่งมีประสิทธิภาพที่ 81.21/95.65 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 80/80

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการใช้ไวยากรณ์เรื่องคำวิเศษณ์ “又” กับ “再” สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนสื่อสารธุรกิจ ชั้นปีที่ 2 และนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจ ชั้นปีที่ 3 คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุมวิทยาเขตชลบุรี พบว่า ผลการทดสอบหลังเรียน มีค่าสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเรื่องแบบฝึกทักษะการใช้ไวยากรณ์เรื่องคำวิเศษณ์ “又” กับ “再” สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนสื่อสารธุรกิจ ชั้นปีที่ 2 และนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจ ชั้นปีที่ 3 คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้ ดังต่อไปนี้

1. ควรศึกษาเรียนรู้และสร้างสื่อการเรียนการสอนภาษาจีนในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อช่วยสนับสนุนและแก้ไขปัญหาผู้เรียนในด้านไวยากรณ์ให้มากขึ้น

2. ควรศึกษาปัญหาด้านอื่น ๆ ทางกรเรียนไวยากรณ์ภาษาจีน เช่น ปัญหาที่เกิดจากภาษาหลัก (ภาษาไทย) เพื่อพัฒนาความรู้ความเข้าใจ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรพัฒนากิจกรรมเสริมแบบฝึกทักษะการเรียนไวยากรณ์ภาษาจีนควบคู่กับทักษะด้านอื่น ๆ เพื่อพัฒนาการเรียนภาษาจีนของนักศึกษาต่อไป

2. ควรมีการสร้างชุดกิจกรรมเกมส์เพื่อเสริมทักษะการเรียนไวยากรณ์จีนเพื่อช่วยเพิ่มความสนใจให้กับนักศึกษาในการเรียนภาษาจีน

บรรณานุกรม

- จุฑารัตน์ โตแทน. (2552). *แก้ไขปัญหาการออกเสียงพินอินโดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านออกเสียงพินอินของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. กรุงเทพฯ: โรงเรียนอัสสัมชัญธนบุรี.
- ลินจง จันทรวราทิพย์. (2542). *วรรณคดีวิจารณ์*. นครปฐม: ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏนครปฐม.
- วิกานดา แสงกล้า. (2563). *CBC216 ทักษะการเขียนและไวยากรณ์จีน*. ชลบุรี: คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี.
- 黄平文. (2009). 外国人使用副词“又、再”的偏误分析. 上海: 复大大学出版社. 20-21.
- 徐欢欢. (2007). 泰国人使用副词“又、再”的偏误分析. 南京: 南京大学出版社. 8-9.
- 张颜. (2011). 泰国玛哈莎蜡刊大学学生使用副词“又、再”的偏误分析. 广西: 广西民族大学出版社. 27.